

**UCHWAŁA NR LXI/1657/2018
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
z dnia 8 lutego 2018 r.**

**w sprawie rozpatrzenia skargi Z[REDAKOWANE] P[REDAKOWANE] na działanie Zarządu Cmentarzy
Komunalnych w Warszawie**

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działanie Zarządu Cmentarzy Komunalnych w Warszawie z przyczyn faktycznych i prawnych wskazanych w uzasadnieniu uchwały, stanowiącym jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady m.st. Warszawy do przesłania skarżącemu uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodnicząca
Rady m.st. Warszawy**

Ewa Malinowska-Grupińska

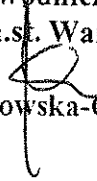
UZASADNIENIE
UCHWAŁY NR LXI/1657/2018 RADY MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
z dnia 8 lutego 2018 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi Z [REDAKTOWANE] P [REDAKTOWANE] na działanie Zarządu Cmentarzy
Komunalnych w Warszawie**

W skardze z dnia 2 czerwca 2017 r., jaką przy piśmie z dnia 9 czerwca 2017 r. przesłał do Rady m.st. Warszawy Prezydent m.st. Warszawy, skarżący zarzuca Zarządowi Cmentarzy Komunalnych w Warszawie (dalej jako: „ZCK”) bezpodstawne usunięcie ławki ustawionej obok grobu rodziców skarżącego na Cmentarzu Wojskowym przy ul. Powązkowskiej w Warszawie oraz sposób niewłaściwy zawiadomienia o zamiarze usunięcia ławki poprzez wywieszenie kartki na grobie zamiast pisemnego zawiadomienia siostry skarżącego, adresem której dysponował ZCK.

Z informacji zgromadzonych przez Radę m.st. Warszawy wynika, że informacja o konieczności usunięcia ławki najpierw została przekazana siostrze skarżącego pismami ZCM z dnia 2 kwietnia oraz 4 września 2008 r., a potem, w listopadzie 2015 r., na grobie rodziców skarżącego pozostawiono kartkę z prośbą o zgłoszenie się osoby opiekującej się grobem do kierownika cmentarza. Przepisy nie wskazują rodzaju spraw, przy załatwianiu których zarządca cmentarza powinien z własnej inicjatywy nawiązać kontakt z posiadaczem osobistego prawa do grobu lub dysponentem grobu, nie określają też formy, w jakiej miałyby to nastąpić. W przypadku zaistnienia konieczności nawiązania takiego kontaktu wybór sposobu komunikacji opierany jest na ocenie jego skuteczności. Stan nagrobka rodziców skarżącego wskazywał na to, że grób jest odwiedzany i można było przypuszczać, że informacja dotrze do właściwych osób w okolicach listopada 2015 r. Informacja dotarła do osób zainteresowanych przed końcem 2015 r., ławka zaś została usunięta dopiero w dniu 24 października 2016 r. W związku z powyższym skarga, w zakresie zarzutu niewłaściwego sposobu zawiadomienia o zamiarze usunięcia ławki, zostaje uznana za bezzasadną.

Natomiast w zakresie, w jakim skarga dotyczy samego zarzutu naruszenia posiadania ławki, trybem właściwym do dochodzenia tego roszczenia, o charakterze stricte cywilnoprawnym, jest droga postępowania sądowego, nie zaś tryb postępowania skargowego przewidziany w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257). Zgodnie bowiem z tezą wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 czerwca 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 140/07 „Czynności postępowania skargowego nie mogą zastępować regularnej procedury sądowej, administracyjnej, uwalniać od jej wymagań i rygorów, nie mogą podważać trwałości orzeczeń sądowych lub decyzji administracyjnych.”.

Przewodnicząca
Rady m.st. Warszawy

Ewa Malinowska-Grupińska